

Liturgie Marknesse 23-8-2026

Welkom en mededelingen

Lied van de opgang: Opwekking 464 “Wees stil voor het aangezicht van God”

Stil gebed

Bemoediging en

Zingen: Klein Gloria

Intro

Aanvangspsalm 146: 1,5 “Zing, mijn ziel voor God uw Here”.

Gebed

Zingen Lied 1008: 1,3 “Rechter in het licht verheven”

Leefregel

Gesprek met kinderen

Kinderlied: [God kent jou met tekst](#)

Zingen lied 314 geheel als gebed om verlichting met de Heilige Geest

Schriftlezing Genesis 38 NBV21 *door lector*

38¹In diezelfde tijd verliet Juda zijn broers en sloot hij zich aan bij een zekere Chira, een man die in Adullam woonde. ²Daar viel zijn oog op de dochter van de Kanaäniet Sua. Hij trouwde haar en sliep met haar. ³Ze werd zwanger en bracht een zoon ter wereld, die Er werd genoemd. ⁴Daarna werd ze opnieuw zwanger en kreeg weer een zoon, aan wie ze de naam Onan gaf. ⁵Ze werd voor de derde keer zwanger en bracht een zoon ter wereld, die ze Sela noemde; toen Sela geboren werd bevond Juda zich in Kezib.

⁶Voor Er, zijn eerstgeborene, koos Juda een vrouw die Tamar heette. ⁷Er was slecht in de ogen van de HEER, en daarom liet de HEER hem sterven. ⁸Toen zei Juda tegen Onan: ‘Vervul je zwagerplicht: slaap met de vrouw van je broer en verwek voor je broer nakomelingen bij haar.’ ⁹Maar omdat Onan wist dat zo’n kind niet als zijn nageslacht zou gelden, liet hij telkens als hij met de vrouw van zijn broer gemeenschap had zijn zaad op de grond terechtkomen, zodat hij geen nakomelingen voor zijn broer zou verwekken. ¹⁰Wat hij deed was slecht in de ogen van de HEER, en daarom liet de HEER ook hem sterven. ¹¹Toen zei Juda tegen zijn schoondochter Tamar: ‘Je moet als weduwe maar weer bij je vader gaan wonen, totdat mijn zoon Sela volwassen is.’ Hij dacht namelijk: Ik moet voorkomen dat hij ook sterft, net als zijn broers. En Tamar ging weer bij haar vader wonen.

¹²Geruime tijd later stierf Juda’s vrouw, de dochter van Sua. Toen Juda troost gevonden had voor zijn verdriet, begaf hij zich naar Timna, samen met zijn vriend Chira uit Adullam, om bij zijn schaapscheerders te gaan kijken. ¹³Zodra Tamar hoorde dat haar schoonvader op weg was naar Timna om zijn schapen te scheren, ¹⁴legde ze haar weduwedracht af, vermomde zich

door zich met een sluier te bedekken, en ging langs de weg naar Enaïm zitten, een zijweg van de weg naar Timna. Want ze besepte dat ze nog steeds niet aan Sela tot vrouw was gegeven, hoewel die inmiddels volwassen geworden was. ¹⁵Toen Juda haar zag hield hij haar voor een hoer, want haar gezicht was bedekt. ¹⁶Hij sloeg de zijweg in en ging naar haar toe. ‘Ik wil van je diensten gebruikmaken,’ zei hij, niet wetend dat het zijn schoondochter was. ‘Wat staat daar van uw kant tegenover?’ vroeg ze. ¹⁷‘Ik zal je een geitenbokje uit mijn kudde laten brengen,’ antwoordde hij. ‘Goed,’ zei ze, ‘maar geeft u mij dan zolang iets als onderpand.’ ¹⁸En op zijn vraag wat ze als onderpand van hem wilde, antwoordde ze: ‘Het snoer met uw zegel en de staf die u in uw hand hebt.’ Hij gaf het haar en had gemeenschap met haar, en zij werd zwanger van hem. ¹⁹Daarna ging ze terug naar huis, deed haar sluier af en nam haar weduwedracht weer aan.

²⁰Juda vroeg zijn vriend uit Adullam een geitenbokje naar de vrouw te brengen om het onderpand weer op te halen, maar hij kon haar niet vinden. ²¹Hij informeerde bij de mensen daar in de buurt: ‘Ik ben op zoek naar de vrouw die onlangs bij de weg naar Enaïm haar gunsten aanbood.’ ‘Zo’n vrouw is hier niet geweest,’ antwoordden ze. ²²Dus ging hij naar Juda terug. ‘Ik heb haar niet kunnen vinden,’ zei hij. ‘Sterker nog, de mensen daar beweren dat er nooit zo’n vrouw is geweest.’ ²³Toen zei Juda: ‘Laat haar alles dan maar houden, anders maken we onszelf nog belachelijk. Ik heb het beloofde bokje gestuurd, maar je hebt haar nu eenmaal niet kunnen vinden.’

²⁴Ongeveer drie maanden later kwam men Juda vertellen dat Tamar, zijn schoondochter, zich als een hoer had gedragen en daardoor zwanger was. ‘Breng haar de stad uit,’ zei Juda, ‘ze moet verbrand worden.’ ²⁵Maar terwijl ze de stad uit werd gebracht, liet ze haar schoonvader deze boodschap brengen: ‘Ik ben zwanger van de eigenaar van deze voorwerpen. Kijkt u eens goed van wie dit zegel, dit snoer en deze staf zijn.’ ²⁶Juda herkende ze en zei: ‘Niet zij is schuldig, maar ik, want ik heb haar niet aan mijn zoon Sela tot vrouw gegeven.’ Hij had geen tweede keer gemeenschap met haar.

Lied 738 geheel “Kom zing het lied van Eva”

Verkondiging

Lied 32a geheel “Gelukkig ben je als je schuld bekent” (*eventueel met link: [Gelukkig ben je als je schuld bekent - Kerkliedwiki](#)*)

Collecte

Dankgebed en voorbeden

Slotlied lied 1005: 1,2,4,5 “Zoekend naar licht”

Zegen